

Jedním ze základních problémů domácí historiografie je poměr českého knížectví ke středověké říši. Ačkoliv otázka ztratila politický nádech, odpovídající momentálnímu vývoji česko-německých vztahů v průběhu předcházejících dvou století, neustoupila nijak do pozadí. Také německá literatura věnuje postavení Čech stále značnou pozornost. 11 Tématika je však z české strany přes nespočet prací řešena poměrně jednostranným způsobem. Literatura se v podstatě omezuje na zdůraznění výjimečnosti českého knížectví oproti říšským vévodstvím bez toho, aby některé z vévodství a pozici jeho vévody podrobněji přiblížila. 12 Nejde však jen o otázku srovnání mezi knížectvím a vévodstvím. Pokud se chceme zabývat postavením Čech a jejich knížete, musíme si nejprve položit otázku, jaká byla vnitřní struktura říše, jak fungoval vládní mechanismus a na čem byly založeny vztahy mezi jeho jednotlivými nositeli. Problém je o to složitější, že tento charakter nezůstával neměnný. Jeho nestálost byla dána již od základu faktem, že "regnum Teutonicum" nebylo moderní transpersonální institucí, nýbrž státním útvarem spočívajícím na osobních svazcích- tzv. "Personenverbandstaat".